

26.2.5

(גב היד וגב הרגל הרי הן כמכה של חלל ומחללין עליהן את השבת) 28a → (משנה ב) 27a

1. אם אמרנו נבוא העיר והרעב בעיר ומתנו שם ואם ישבנו פה ומתנו ועתה לכו ונפלה אל מחנה ארם אם יחינו נחיה ואם ימיתנו ומתנו: מלכים ב ז:ז.
 2. חפר גומץ בו יפול ופרץ גדר ישכנו נחש: קהלת יח:
 3. ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בקהם אני ה' ויקרא יח:
 4. ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני ה' מקדשכם: ויקרא כב:לב.

- I עכ"ם taking personal "treatment" from משנה ב'
- a Medical: we may receive ריפוי נפשות but not ריפוי ממון
- i Meaning:
- 1 Cannot mean: ממון – if we pay them – wording defeats that
 - 2 Cannot mean: ממון – something not life-threatening
 - (a) As per: יהודה רב ruled that we may not even allow them to let blood
 - 3 Must mean: ממון – they may heal our animals; נפשות – they may not heal us
 - (a) מר עוקבא: we may ask them pharmacological questions
 - (i) Reasoning: they know that we can ask another and they'll be found to be lying if they try to hurt us
- II Parameters of "terminal case" where it is permissible to go to them for treatment
- a ר' יוחנן – if he may live or may die – may not go
- i But: if he is assuredly going to die, he may go for treatment
- 1 Challenge: if the עכ"ם kills him, it shortens his life (by a few hours)
 - 2 Answer: that is not a consideration – as per v. 1
 - (a) Challenge: story with ר' ישמעאל and his nephew (vv. 2-4)
 - (b) Answer: interaction with a sectarian is far more dangerous
 - (i) Explanation: the concern isn't that he may kill, rather that he may sway the vulnerable patient
 - (ii) Note: invoking ר' ישמעאל's approach to השם – where the critical consideration is אהבה/פריהטיא – צניעה/פריהטיא
- b ר' יוחנן:
- i Version 1: any wound which is so serious it merits שבת חילול – may not be brought to them
 - ii Version 2: any wound which is internal may not be brought to them
 - 1 Split the difference: back of the hand or foot – per אדא בר אבהו, ר' אדא בר אבהו, who ruled that such a wound is treated as seriously as an internal wound and merits שבת חילול